

staa. Det blev ogsaa udtalt forleden af det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen). Han var ganske vist misfornøjet med, at man kun vil ekspropriere de 50 pCt. af Værdien, han vilde hellere have det hele. Det kan jeg meget vel forstaa. Der undslap det ærede Medlem en Sætning, som i Virkeligheden aabenbarede de Tanker, det ærede Medlem og hans Partifæller sidde inde med. Det var den, at naar man nu ikke kan naa længere end til de 50 pCt., ja, selv om man ikke en Gang kom saa langt, vare det ærede Medlem og hans Partifæller dog glade over dette Lovforslag, fordi det gjaldt om at faa brudt Isen, det gjaldt om at faa begyndt. Jeg skal erkende, at dette Forslag med denne Skat er socialdemokratisk i sin Tendens. Det har hidtil været Særkendet for de saakaldte borgerlige Partier, at de have været enige i den Betragtning, at Ejendomsretten, hvis Ukrænkelighed vor Grundlov forudsætter og fastslaar, ikke maatte røres. Det er den Opfattelse, man ved dette Forslag vil bryde Breche i, og derfor forekommer det mig at være overordentlig farligt.

Den højtærede Minister gentog Gang paa Gang, at Forslaget helt igennem var vel overvejet, og hvis man rokkede ved Grundlaget — det vil altsaa sige ved den af mig her omtalte Skat — risikerede man slet ingen Baner at faa. Jeg kan ikke sige andet, end at det forekommer mig at være en mærkelig naiv Udtalelse. Hvis man virkelig tænker sig, at dette Forslag, som den højtærede Minister har undfanget og har fremsat, ikke skulde vinde Tilslutning blandt danske Landejendomsbesiddere, skulde vi her i dette Land aldrig mere faa en Bane. Det er en mærkelig Udtalelse. Jeg vil tillade mig at tro, at en Forkastelse af denne Del af den højtærede Ministers Lovforslag ikke vil have saa slemme Følger. Denne Anskuelse er bleven bekræftet af det meget ærede Medlem for Bække (Laust Rasmussen), en af den højtærede Ministers Partifæller, som udtalte i efter min Mening meget forstandige Ord sin Misfornøjelse med denne Skat og sit Ønske om at faa den ud af den Sammenkobling, hvori den for Øjeblikket befinder sig med de paagældende Jernbaneforslag. Jeg tvivler ikke om, naar den højtærede Minister siger, at Lovforslaget er vel overvejet, at det er i fuld Overensstemmelse med Sandheden for den højtærede Ministers personlige Vedkommende, men saa vil jeg sige, at enten maa den højtærede Minister ikke have kunnet over-

skue Rækkevidden af dette Forslag, eller ogsaa maa der i den højtærede Ministers Indre være en Tendens henimod at rokke ved en af de Grundpiller, hvorpaa det nuværende Samfund faktisk hviler, nemlig den ukrænkelige Ejendomsret; et af to maa være Tilfældet.

Som jeg begyndte med at sige, ligger der selvfølgelig gode Tanker til Grund for dette Forslag, men de gode Tanker, som jeg erkender have været raadende ved Anlægget af Slangrupbanen, og som jeg erkender bør være raadende ved Anlæg af lignende Baner i Fremtiden, ere omhyggeligt undgaaede i dette af den højtærede Minister fremsatte Forslag. Jeg vil anbefale den højtærede Minister til Trods for de mange Overvejelser, som dette Lovforslag allerede har været gjort til Genstand for, at foretage en fornyet Overvejelse, og jeg henstiller til Rigsdagens Medlemmer, som jo ere i høj Grad interesserede i, hvorledes det gaar Landejendomsbesidderne og Byejeendomsbesidderne her i Landet, for Fremtiden at overveje, hvilke Muligheder man her aabner for at forandre de Forhold, vi hidtil have kendt. Jeg raader dem til at betænke sig meget nøje, inden de gaa ind paa dette Forslag, og jeg haaber, at det vil blive Genstand for en grundig Overvejelse i Landstinget.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgekreds): Jeg skal ikke i mange Minutter lægge Beslag paa det høje Tings Tid, jeg skal kun i det væsentligste slutte mig til Udtalelser, som ere fremsatte af ærede Medlemmer af dette Ting, om projekterede Baneanlæg, som desværre ikke have fundet Udtryk i Lovforslaget, hvorfor vi ikke kunne vente at se dem gennemførte ved denne Lejlighed. Jeg kan ikke lade være at slutte mig til disse Udtalelser, fordi jeg mener, at det bør være Genstand for Overvejelser i det Udvalg, der bliver nedsat, om man ikke paa enkelte Omraader kunde gaa noget videre, end Lovforslaget i første Linie tilsiger. Den ene Udtalelse, jeg vil slutte mig til, blev fremsat af det ærede Medlem for Fakse (Stauning). Han gjorde opmærksom paa, hvad der ogsaa er Tilfældet, at nede i Egnen mellem Fakse-Banen, Præstø og Vordingborg, har der i den senere Tid været arbejdet ivrigt for at faa en Jernbaneforbindelse mellem et Punkt paa Fakse-Banen og Vordingborg By. At dette Projekt i det hele er kommet noget sent frem, ligger vist i, at vi have været vante til at se paa den østsjællandske Jernbane som noget, der hørte